

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.466 van 28 september 1999
in de zaak A. 83.270/VII-18.001.**

In zake : XXX,
wonende te A.,
M.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 1 april 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 26 november 1998, aan verzoeker betekend op 19 februari 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN DYCK die, loco Advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster, van XXX nationaliteit, België is binnengekomen op 12 maart 1997, in het bezit van een geldig paspoort en een toeristenvisum geldig voor een duur van drie maanden, afgeleverd door de Nederlandse ambassade te R. op 6 maart 1997; dat verzoekster op 24 maart 1997 een aankomstverklaring deed te Hoboken (Antwerpen); dat het verblijf werd toegelaten tot 11 juni 1997; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 25 juli 1997 aan de burgemeester van de stad Antwerpen opdracht gaf een bevel om het grondgebied te verlaten, te betekenen; dat deze betekening niet kon worden uitgevoerd omdat verzoekster niet meer kon worden aangetroffen op haar adres in Hoboken; dat verzoekster op 29 september 1997 door tussenkomst van haar advocaat om een verlenging van haar visum verzocht omwille van medische redenen; dat zij op 29 september 1997 tevens een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende overeenkomstig artikel 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), omwille van medische redenen; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 30 juni 1998 de geneesheer G. DE BLOCK aanstelde om verzoekster te onderzoeken; dat hij verzoekster op 21 augustus 1998 gezond bevond maar verklaarde haar te willen terugzien in maart 1999; dat de Minister van

Binnenlandse Zaken op 23 november 1998 besloot tot de verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf; dat deze beslissing evenwel vermeldde dat het af te leveren bevel om het grondgebied te verlaten uitzonderlijk mocht verlengd worden met drie maanden, gelet op het medisch verslag van de controle-geneesheer; dat van deze weigeringsbeslissing blijkens het administratief dossier (stuk 75) en de door verzoekster neergelegde stukken (stuk 9) enkel aan verzoeksters toenmalige raadsman kennis werd gegeven; dat op 19 februari 1999 aan verzoekster een bevel om het grondgebied uiterlijk op 31 maart 1999 te verlaten werd betekend; dat de geldigheidsduur van dit bevel op 24 februari 1999 door de stad Antwerpen werd verlengd met drie maanden, tot 19 mei 1999; dat deze verlenging van het bevel nadien werd geannuleerd; dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 1 april 1999 vroeg om verzoekster opnieuw medisch te laten onderzoeken;

Overwegende dat het bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten als volgt gemotiveerd is :

"REDEN VAN DE BESLISSING :
art. 7 alinea 1-2de verblijft langer dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn aankomstverklaring verstreken sinds 17/6/1997";

Overwegende dat de "annulatie" van de verlenging van het bevel met een termijn van drie maanden als volgt luidt :

"Bijlage 13 mocht maar geldig zijn tot eind maart (instructies Bureau RN art.9) 19-2-99, getekend : Van Ravenhorst I. Stad Antwerpen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat betreft de eerste voorwaarde, verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht, doordat het bestreden bevel geen gewag maakt van de medische problemen en voorgaanden in het dossier van verzoekster, dat het verzoek om machtiging tot verblijf immers om medische redenen werd aangevraagd, dat, blijkens het verslag dat door de controlegeneesheer werd opgesteld, er pas een definitief advies kon worden gegeven na een bijkomend onderzoek in maart 1999 om de evolutie van een gezwel in te schatten, dat het verslag geen uitsluitel gaf omtrent de mogelijkheid van verzoekster om zich te verplaatsen, noch over de mogelijkheid van medische behandeling en opvolging in haar land van herkomst, dat het verzoek om machtiging tot verblijf op 23 november 1998 werd geweigerd zonder het bijkomend advies van de controlegeneesheer af te wachten, dat de Dienst Vreemdelingenzaken derhalve de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden door een uitvoerbare beslissing te nemen alvorens volledig en correct te zijn geïnformeerd over de werkelijke aard van de medische aandoeningen van verzoekster, dat hierdoor werd afgeweken van het advies van de aangestelde geneesheer en evenmin werd gemotiveerd waarom het bevel om het grondgebied te verlaten met drie maanden zou moeten worden verlengd, dat de beslissing derhalve gebrekkig werd gemotiveerd omdat geen gewag werd gemaakt van de medische antecedenten uit het dossier, dat de medische motieven die de weigering tot verblijf van 23 november 1998 zouden staven niet kunnen worden ingeroepen aangezien deze beslissing niet werd betekend aan verzoekster doch slechts hiervan kennis werd gegeven aan haar voormalige raadsman, dat het de

akte zelf is, waarin moet gemotiveerd worden waarom de door de vreemdelinge ingeroepen argumenten ter staving van haar verzoek niet werden aanvaard, dat het bestreden bevel verzoekster in het ongewisse laat omtrent de reële redenen van de beslissing en derhalve niet afdoende gemotiveerd is, dat het bevel om het grondgebied te verlaten het evenredigheidsbeginsel schendt door een uitvoerbare beslissing te nemen terwijl er geen uitsluitel bestaat over de aard van de medische aandoening en er geen garantie blijkt te bestaan dat verzoekster in haar land van herkomst op adequate wijze kan worden behandeld;

Overwegende dat de vordering tot schorsing gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten; dat het middel, voor zover het gericht is tegen de weigering tot machtiging tot verblijf om medische redenen, niet dienstig kan worden aangevoerd, aangezien verzoekster niet de schorsing vordert van deze beslissing; dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten luidens de motivering ervan werd gegeven naar aanleiding van het verstrijken van verzoeksters visum en geenszins naar aanleiding van de weigering tot machtiging tot voorlopig verblijf; dat verzoekster reeds op 11 juni 1997 het grondgebied diende te verlaten; dat zij zulks niet deed, om pas op 29 september 1997 een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen; dat de Minister van Binnenlandse Zaken dan ook vanaf het verstrijken van de geldigheidsduur van het visum gerechtigd was om op deze grond een bevel om het grondgebied te verlaten te geven; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 117 van de Vreemdelingenwet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, doordat de instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken aan de stad Antwerpen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten een termijn oplegt

van vijf dagen, dat niettegenstaande deze instructies, het bestreden bevel aan verzoekster een termijn van veertig dagen toekent, dat de overheid terzake over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt, dat, luidens de instructies van de Dienst Vreemdelingenzaken, het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten uitzonderlijk met een termijn van veertig dagen mocht worden verlengd, dat het bestreden bevel op 24 februari 1999 werd verlengd tot 19 mei 1999, dat de stad Antwerpen, deze verlenging vervolgens annuleerde, dat deze intrekking in strijd is met het beginsel van behoorlijk bestuur;

Overwegende dat het middel gericht is tegen de intrekking van de verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten; dat, zelfs indien deze intrekking zou worden geschorst, het bevel om het grondgebied te verlaten na 19 mei 1999 uitvoerbaar is; dat verzoekster, op het tijdstip van het wijzen van dit arrest, geen belang meer heeft bij het aanvoeren van dit middel; dat het middel niet dienstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste van de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig september 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.